

Barcelona

GALERIA JORDI BARNADAS

C/ Consell de Cent, 347. Tel. 93 215 63 65. www.barnadas.com

Horari: dilluns, de 17 a 20.30 h. De dimarts a divendres, de 10 a 13.30 h i de 17 a 20.30 h. Dissabte, d'11a 14 h i de 17 a 20.30 h

Dates: del 12 al 30 de maig del 2009

Director: Jordi Barnadas

LA MAGDALENA VIRTUAL DE LONGAS

Joan Longas (Barcelona, 1959) es graduà en disseny gràfic i il·lustració a l'Escola Massana. El 1983, viatja per primera vegada als Estats Units. Però no exposarà la seva pintura fins al 1998 –als trenta-nou anys!– en una col·lectiva de Vic.

Què ha passat perquè un esperit sensible, magnífic pintor, poeta-narrador d'imatges astorants no es decideixi a exposar –qui sap si a pintar– fins a acostar-se a la quarta dècada de la seva experiència vital?

Per què les seves imatges beuen d'una cultura aliena, la nord-americana?; d'un període –1940-1980– que no visqué?; d'un estil –l'hiperrealista, desenvolupat a la dècada dels seixanta i setanta–, aparentment anacrònic?

Res no encaixa, excepte en la intemporalitat atmosfèrica de la seva obra. Serà Longas un d'aquests Proust que han trobat la seva Magdalena virtual en les imatges que ullava a les revistes, assegut davant el televisor, durant la seva infància? Recuperat aquest període que està subjacent en el més secret del nostre jo, Longas, qui sap si esperonat fora de temps pel Manifest del Realisme Sibarític Agut (1974) de Salvador Dalí, s'endinsa en un món, el de la costa Oest nord-americana, per mostrar-nos inquietants solituds, no pas macabres ni brutes, tan sols propietàries, sota el mantell de l'evidència visual, d'un enigma sense solució.

Davant la seva obra, de format íntim, mentre dubtem entre si estem davant d'una fotografia o una pintura, ens sentim *extres*, passavolants a una distància prudent, dels entorns urbans, dels edificis aïllats, del mobiliari urbà, que ens conviden a entrar-hi, a realitzar el *somni americà*, a ser una víctima col·lateral de Hitchcock, de David Lynch, d'Edward

Hopper, de Kerouack.

CALIFÒRNIA. Longas, que ha situat l'obra que exposa a la galeria barcelonina de Jordi Barnadas sota l'epígraf *Els indrets de la memòria*, pinta aquella Califòrnia que he visitat tantes vegades. De fet, si no visqués a Barcelona ho faria a l'àrea de San Francisco. Un espai contraposat al desolador Los Angeles, en el qual conviuen modernitat, amable civilitat i poca densitat humana.

Longas pinta sota dues llums: de bon matí i a punt de fer-se fosc. De bon matí, hi ha porxos de cases vora el mar, *pick-ups* de blau llampant ben aparcaades, botigues en cruïlles: de licors, d'hamburgueses, que ens conviden a entrar-hi i a conversar amb els invisibles propietaris. Es tracta d'un món gairebé desert. On no hi ha autobusos de trànsit, on no hi ha soroll. On un Volkswagen metal·litzat, una boca d'incendis, la catenària del tramvia, un semàfor o

qualsevol senyal de trànsit pintat damunt d'alumini industrial són l'equivalent del conill mort, els rovellons o la fruita madura en una natura morta.

El motel Shell Beach anuncia que hi ha places lliures, el cinema Arlington –en estil blanc colonial–, que anem a veure el darrer Indiana Jones, i el far de Los Pinos, a descobrir quina mena de gent pot viure sota el seu potent focus giratori. El mar, encara que gairebé no el veiem, és allí, en un horitzó que referma l'onirisme de l'escena.

Algú podrà objectar que les pintures de Longas semblen fotografies. Algú altre podrà criticar que tot hi és obvi. Obliden que els més grans misteris són a tocar dels nostres nassos. Que la poesia neix sota l'aparença d'allò evident.

Quan jo miro un d'aquests olis de Longas el meu esperit hi va de vacances una estona... infinita. **RICARD MAS.** *Fillmore liquor*, de Joan Longas.